

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۰۱

عبدالوحید وحید

له روسیې سره د افغانستان اړیکې

فرصتونه او ننگونې

د روسیې او افغانستان ترمنځ د وروستیو اړیکو پراختیا باید یوازې د دوو هېوادونو ترمنځ د عادي ډیپلوماتیک تعامل په توګه ونه ارزول شي، بلکې د روسیې په نوښت دغه نوی رامنځته شوی او پراخیدونکی تحول د سیمې او نړۍ په کچه د بدلېدونکو جیوپولیتیکي، جیوسټراتیژیکي او جیو اقتصادي معادلو په چوکاټ کې د پام وړ اهمیت لري. له افغانستان څخه د امریکا له وتلو وروسته دغه هېواد د نړیوالو او سیمه ییزو ځواکونو هېوادونو د نویو محاسباتو یوه برخه ګرزیدلې او روسیه هڅه کوي چې د مرکزي اسیا د امنیت، د سویلي اسیا د اتصال او د لویدیځو هېوادونو د نفوذ محدودولو په برخه کې خپل رول پیاوړی کړي. له همدې امله، مسکو له کابل سره د اړیکو د پراخولو له لارې غواړي هم خپلې امنیتي اندېښنې مدیریت کړي او هم په یوه ارزښتناک جغرافیایي موقعیت کې خپل حضور وساتي.

له جیوسټراتیژیک پلوه، افغانستان د روسیې لپاره د مرکزي اسیا د امنیتي کمربند یوه مهمه برخه ګڼل کېږي. د داعش خراسان فعالیتونه، د افراطي ډلو احتمالي پرمختګونه، د نشه یي توکو قاچاق او د منځنۍ اسیا جمهوریتونو امنیت هغه موضوعات دي چې د روسیې په سټراتیژیکو محاسباتو کې مهم ځای لري. مسکو په دې باور دی چې له کابل سره عملي تعامل د امنیتي خلا رامنځته کیدو او بی ثباتي د پراخېدو مخه نیولای شي. په ورته وخت کې افغانستان هم هڅه کوي چې د نړیوالې انزوا له حالت څخه راووزي او له ځواکونو هېوادونو سره د اړیکو له لارې خپلې سیاسي او اقتصادي اړتیاوې پوره کړي.

له اقتصادي اړخه، دواړه هېوادونه د متقابلو ګټو فرصتونه ویني. روسیه د انرژي، نفتو، غنمو او سوداګري په برخه کې مهم ظرفیتونه لري، په داسې حال کې چې افغانستان د مرکزي اسیا، روسیې، جنوبي اسیا او منځني ختیځ ترمنځ د اتصال یوه طبیعي څلورلاره ده. که مناسب امنیتي او سیاسي شرایط رامنځته شي، نو شک نشته چې افغانستان د سیمه ییزو ترانزیتي او سوداګریزو دهلېزونو په یوه مهم محور بدلیدای شي. په همدغه دلیل، د روسیې او افغانستان اړیکې یوازې د سیاسي نږدېوالي موضوع نه ده، بلکې د اقتصادي اتصال او سیمه ییزو بازارونو د پراختیا لیدلوري پربنسټ هم ستر اهمیت لري.

د دغو پرمختګونو په وړاندې د لویدیځ غبرګون تر ډېره محتاط دی. لویدیځ هېوادونه اندېښنه لري چې د روسیې نفوذ به په افغانستان کې پراخ شي او مسکو به وکولای شي د افغانستان له لارې خپل سیمه ییز او نړیوال دریځ پیاوړی کړي. البته په عین وخت کې امریکا او نوره لویدیځه نړۍ درک کوي چې افغانستان د بشپړې انزوا له لارې نشي اداره کېدای او سیمه ییز قدرتونه به په هر صورت خپل تعاملات له کابل سره پرمخ وړي.

چین عموماً دغه تحول ته په مثبت نظر ګوري، ځکه د افغانستان ثبات د چین د اقتصادي او امنیتي محاسباتو یوه مهمه برخه ده. ایران هم ممکن د سیمه ییز ثبات او اقتصادي اتصال په موخه د روسیې او افغانستان د نږدېوالي هرکلی وکړي، خو هڅه به وکړي چې د نفوذ توازن وساتل شي. پاکستان او د مرکزي اسیا هېوادونه هم دغه وضعیت له نږدې څاري؛ هغوی ممکن د ډیپلوماسي په چوکاټ کې د اقتصادي فرصتونو او ثبات هرکلی وکړي، خو له بلې خوا د هغوی د خپل تعبیر له مخې د خپلو امنیتي او سټراتیژیکو ګټو د خوندي ساتلو تر عنوان لاندې څه ملاحظات ولري.

په دغه شان حساسو شرایطو کې د افغانستان لپاره تر ټولو مهمه اړتیا د اندولیز او څو اړخیز بهرني سیاست تعقیبول دي. د افغانستان معاصر تاریخ ښيي چې کله دغه هېواد د کوم ځانګړي نړیوال یا سیمه ییز محور برخه ګرزیدلې، نو ډېر ځله د قدرتونو ترمنځ د رقابتونو او نیابتی سیالیو ډګر ګرزېدلې دی. له همدې امله، د کابل واکمنان باید له روسیې سره د اړیکو د پراختیا ترڅنګ له چین، ایران، پاکستان، د مرکزي اسیا هېوادونو، خلیجی دولتونو او حتی له لویدیځ

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

سره، نه یوازې دا چې د تعامل دروازي پرانیستي وساتي، بلکې په عملي ډگر کې په دغه استقامت رغنده گامونه پورته کړي. د متوازن سیاست موخه دا نه ده چې ټول اړخونه خوشحاله وساتل شي، بلکې دا ده چې افغانستان د قدرتونو ترمنځ د رقابتونو پر ځای د همکاريو او اتصال په نقطه بدل شي.

افغانستان له انزوا څخه د راوتلو په موخه د خپلو ملي گټو په چوکاټ کې له ولس او نړیوالې ټولني سره په اړیکو جوړولو کې د انعطافي دریز خپلولو لپاره خورا پراخ ډگر لري. گڼ اړخیزه ډیپلوماسي په عملي ډول دا معنا لري چې افغانستان خپلې اړیکې یوازې په دوه اړخیزو مناسباتو پورې محدودې نه کړي، بلکې په سیمه ییزو او نړیوالو چوکاټونو کې هم فعاله ونډه ولري. له روسیې سره د انرژي او سوداګرې په برخه کې همکاري، له چین سره د زیربناوو او پانګونې پروژې، له ایران سره د ترانزیت او سوداګرې پراختیا، له پاکستان او مرکزي اسیا سره د اقتصادي دهلېزونو جوړول، او له خلیجې هېوادونو سره د پانګونې او مالي همکاريو پراخول د همدغې تگلارې برخه کېدای شي. همدارنګه د شانګهای د همکاريو سازمان په ګډون له نورو نړیوالو سیاسي او اقتصادي سازمانونو سره فعال تعامل افغانستان ته دا فرصت ورکوي چې خپلې گټې د یوه ځواکمن اړخ پر ځای د څو اړخیزو چوکاټونو له لارې ترتیب او تعقیب کړي.

د افغانستان د بهرني سیاست بنسټ باید پر څلورو اصولو ولاړ وي: نه محوریت، اقتصاد محوره تگلاره، متوازن تعامل، او د اتصال رول باندې تمرکز کول. هېواد باید د هیڅ نړیوال بلاک یا داسې سیاسي محور تړون برخه نه شي چې مقابل اړخ غبرګون ته وپاروي، بلکې له ټولو ځواکمنو هېوادونو سره د خپلو ملي گټو پر بنسټ اړیکې تنظیم کړي.

که موږ غواړو چې افغانستان د سترو ځواکمنو هېوادونو ترمنځ د رقابتونو ډگر نشي، نو بهرنی سیاست باید د ملي گټو په چوکاټ کې له اقتصادي موخو لکه سوداګرې، ترانزیت، انرژي او پانګونې سره تړاو لري ولري. په عین وخت کې له یوه لوري سره د اړیکو پراختیا باید د بل لوري د اندېښنو لامل نشي. افغانستان کولای شي خپل جغرافیایي موقعیت د ګاونډیانو او زبرځواکونو ترمنځ د سیالي د کرښې پر ځای د اقتصادي اتصال په څلورلارې ته بدل کړي ترڅو د مرکزي اسیا، جنوبي اسیا، روسیې، چین او منځني ختیځ ترمنځ د اقتصادي اړیکو جوړولو لپاره د اسانتیاوو رامنځته کوونکي هېواد رول ولوبوي.

که په پایله باندې راوګرزو نو د روسیې او افغانستان د اړیکو پراختیا کابل ته مهم فرصت برابروي، خو دا فرصت هغه وخت ستراتیژیکه لاسته راوړنه کېدای شي چې افغانستان له احساساتي یا یو اړخ محوره سیاست څخه ډډه وکړي او د ملي گټو پر بنسټ متوازنه او څو اړخیزه ډیپلوماسي پرمخ یوسي. د افغانستان اصلي بریا به په دې کې نه وي چې د کوم ځواکمن هېواد نږدې متحد شي، بلکې په دې کې ده چې له روسیې، چین، ایران، پاکستان، خلیجې هېوادونو، مرکزي اسیا او لویدیځ سره د متوازنو اړیکو په ساتلو خپل موقعیت د رقابت له ډگر څخه د اقتصادي اتصال، سیمه ییز ثبات او متقابلو گټو په مرکز بدل کړي. دغه تگلاره کولای شي افغانستان د اوردمهاله ثبات، اقتصادي ودې او ستراتیژیک ارزښت پر لور رهبري کړي.